

Tuần Báo Vô Vi

16 tháng 1 năm 2022

Số 586

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn dứt khoát tu tiến thì phải làm sao?
- 2) Tại sao tôi ốm yếu?
- 3) Nguyên lý của loài người nằm ở đâu?
- 4) Quý yếu thể nào mới đúng?
- 5) Sự nhớ nhung do đâu hình thành?
- 6) Muốn quy hợp phải thể nào?
- 7) Kiên nhẫn để làm gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Cairns, ngày 28/3/04 1) Hỏi: Muốn dứt khoát tu tiến thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn dứt khoát tu tiến thì phải siêng năng hành pháp. Kệ: Siêng năng hành pháp tự thân hành Uất khí tiêu tan tự hướng thanh Đường đạo đường đời quy chánh pháp Quý tướng Trời cao tự tiến nhanh.	Cairns, ngày 29/3/04 2) Hỏi: Tại sao tôi ốm yếu? Đáp: Thưa tại vì Trời sanh làm sao thì tôi phải chịu như vậy. Kệ: Tiêu hóa không tốt khó mập phì Ăn không ngon mà lại không tiêu Thiếu hơi mỗi mệt bệnh không yên Than thở chính mình không tiến hoá.
Cairns 30-03-04 7:46AM 3) Hỏi: Nguyên lý của loài người nằm ở đâu? Đáp: Thưa nguyên lý của loài người nằm nơi không động. Kệ: Vô Sanh nguyên lý của loài người Nhập thể khai minh trí tuệ cười Chuyển hóa vô cùng thanh động giới Quý thương thể xác tiến hợp thời.	Cairns 31-03-04 1:27AM 4) Hỏi: Quý yêu thế nào mới đúng? Đáp: Thưa quý yêu thật sự mới đúng. Kệ: Quý yêu sống động duyên Trời Phật Học hỏi không ngừng tự tiến thân Phá chấp giải mê quy hội tăng Duyên lành sống động cảm yên thân.
Sydney 01-04-04 1:13AM 5) Hỏi: Sự nhớ nhung do đâu hình thành? Đáp: Thưa sự nhớ nhung do sự thiếu. Kệ: Sự nhớ nhung do sự thiếu thốn Thực hành đầy đủ vẫn sanh tồn Quy nguyên đời đạo tự thân hồn Pháp giới khai thông giải ác ôn.	Sydney 02-04-04 9:24AM 6) Hỏi: Muốn quy hợp phải thế nào? Đáp: Thưa muốn quy hợp phải có hạnh đức tốt. Kệ: Quy hội thân thương quý chính mình Thương yêu xây dựng tự gieo gương Thành tâm học hỏi không giờ dứt Quy hội tình người hướng chuyển khuynh.
Sydney 03-04-04 2:48AM 7) Hỏi: Kiên nhẫn để làm gì? Đáp: Thưa kiên nhẫn để đạt tới kết quả tốt. Kệ: Kiên nhẫn để đạt tới kết quả Thành tâm tu luyện tự tâm hòa Giải thông nguyên lý tự nhìn xa Thành thật chính mình tự vượt qua.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 16 (tiếp theo)

...
“*Phân hai đời đạo an bài*”: Phân hai có đời có đạo an bài rõ rệt. Còn sống mang thể xác tạm này, chúng ta một giờ phút khắc nào cũng phải lo cho cái bản thể này là đời. Các bạn Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, là lo cho bản thể, an bài đâu đó cho có trật tự. Cái đời có trật tự thì cái đạo mới phát sáng ra, mới phát quang, mới thấu đáo những chiều hướng ở bên trên. Còn nếu đời mà không lo thì đạo làm sao mà có.

Cho nên, cái pháp chúng ta kêu bằng đời đạo song tu. Các bạn đang thực hành để giải tỏa những sự phức tạp của đời là thể xác của chúng ta sẵn có. Chúng ta đang ngự trị trong thể xác phức tạp mà chúng ta vì ngoại cảnh mà quên nó. Bây giờ, chúng ta phải trở lại với nó, sống với nó và yêu nó vô cùng tận. Phải giữ lấy nó và giúp đỡ nó, phải xây dựng nó từ giờ phút khắc, nhiên hậu mới thấy rõ cái đạo của bề trên đã an bài bằng cách nào. Đời đạo đều có an bài cho chúng ta tùy nơi thực hành, phát triển của chính mình để tìm ra nguyên lý của Trời Phật.

“*Có sanh có diệt có dài tiến thân*”: Chúng ta sanh ra làm con người thì phải chịu cảnh sanh, chịu cảnh dày vò, chịu cảnh kích động và phản động, rồi phải chịu cảnh ly khai sau tập quán thì mới có dài tiến thân. Lúc đó, chúng ta mới chuyển hóa đi một nơi khác và tiến hóa đi lên. Chớ nếu có sanh mà không có diệt, thì không bao giờ có mức tiến. Các bạn thấy sự trau dồi, sửa đổi hằng ngày, hằng giờ từ tâm tư cho đến hành động, rồi trong một giờ phút nào đó đẹp bỏ ra đi cái tập quán chúng ta thương tiếc, nhưng mà cái thương tiếc đó không xứng đáng.

Cho nên, chúng ta tu trong pháp lý này, mỗi người tu khai mở ra thì thấy được nguyên lý sanh diệt đi đôi. Diệt rồi sẽ tái sanh, cái đó là đương nhiên phải có, thì chúng ta không bị kẹt ở trong chỗ nào hết. Đi cũng vui, mà ở cũng vui. Lúc đó, chúng ta không có chán ngán trong giờ phút tu hành. Nhiều người tu không hiểu rõ cứ cầu xin cho tôi được sống lâu, cầu xin cho được này được kia được nọ, nhưng mà không hành thì cái đó kêu bằng tu ở trong cái ngu muội và chậm tiến mà thôi! Đàng này chúng ta rõ

rệt, đã làm cho chúng ta được tiến triển và tự xác nhận chính mình có thể giải tỏa những sự phức tạp của chính mình để đón nhận lấy sự sáng suốt của bề trên và thăng tiến sự sáng suốt sẵn có của chính ta.

“*Tâm linh hóa giải muôn phần*”: Tâm linh chúng ta đạt tới tiến thân rồi, thấy tâm linh nó hóa giải muôn phần. Luôn luôn được phát triển, cởi mở, thần thức giao cảm rõ rệt hơn.

“*Góp phần khuyến giải mở tầng đạo tâm*”: Lúc đó, chúng ta góp phần khuyến giải mở tầng đạo tâm. Cái tâm linh mở rồi, nó khuyến giải, nó khai thông, thấy sự sai lầm của nó là nó ảnh hưởng được ngoại cảnh, mà cái ngoại cảnh đó có phải hành động và mở miệng la lô đâu? Cái tâm phát triển được luồng thanh điển của chính nó thì nó hòa hợp với càn khôn vũ trụ và sẽ làm việc rất nhiều trong cõi thiêng liêng. Để cho mọi người thức giác, để những phần hồn tâm linh được thức giác, được khai tâm học đạo, thay vì họ bơ vơ giữa không trung đó chẳng tiến triển nổi.

Cho nên chúng ta tu đây, rồi chúng ta đã góp về phần thiêng liêng, tâm thức về đời tại thế. Rồi về đạo chúng ta cũng phải đóng góp luôn, mới quân bình nổi. Còn nếu chúng ta tu không đóng góp về phần đó thì chúng ta không quân bình tư tưởng, bị kẹt làm sao tiến hóa nổi. Cho nên thấy tu sơ sơ, các bạn ngồi thiền như vậy mà rất hữu ích, hữu ích cho mọi nơi, mọi giới, phần thanh điển đến đâu thì sẽ chiếu hóa và giúp đỡ đến đó. Khai được trước, lưu được thanh thì cái đèn đó sáng rồi, nó rọi nơi nơi cũng hữu ích. Bóng tối chụp cả càn khôn vũ trụ, nhưng mà ánh sáng chúng ta vẫn bộc phát để chiếu rọi cho những tâm linh đang chờ đợi ánh sáng thì chúng ta giúp cho họ để tiến tới. Đó là sự cao quý, mà muốn có được sự cao quý đó phải có sự thực hành mới đạt tới được.

“*Diễn thanh chuyển hóa lai lâm*”: Bề trên luôn đưa sự sáng suốt xuống cho chúng ta.

“*Trợ cho sáng suốt tâm thân an nhàn*”: Trợ cho tâm tánh chúng ta sáng suốt, rồi tâm thân mới được an nhàn. Mới cảm nhận sự tu là quý báu, rồi nó tự

hành trì, càng ngày càng phát triển. Cho nên, các bạn ban đầu tu rất ít giờ, sau rồi thích tu nhiều giờ. Muốn tu nhiều giờ, nhiều người muốn ngồi cho tới sáng luôn là tại sao? Vì sự sáng suốt đã đến với các bạn rồi, các bạn không muốn bỏ nó và các bạn muốn giữ nó, vun bồi nó, cho nên muốn ngồi cho tới sáng. Các bạn thấy sự cảm giao thanh điển có rồi, nên muốn ngồi để chuốc lấy sự an nhàn, cởi mở để cho tâm hồn các bạn được ổn định.

“*Đệ huynh huynh đệ luận bàn*”: Lúc đó chúng ta mới bàn bạc, khi sáng suốt tâm thân an nhàn rồi, chúng ta mới đi tới bàn bạc. Nhiều người mới bước

vô tu về pháp lý thì lần lần, lần lần... họ xa cách, họ không thích bàn bạc nhiều, họ càng ngày càng ổn định không thích động, chỉ lo thiền mà thôi và không muốn nói chuyện với một ai nữa. Lần lần xa cách sự động loạn, sau này họ đi tới sáng suốt rồi, đệ huynh huynh đệ luận bàn, bàn cái pháp lý, tìm hiểu nguyên căn nguồn cội, mới tìm hiểu sự tiến bộ của bạn đạo cũng như của chính họ.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Nouméa, ngày 22 tháng 12 năm 1985
CÁCH MẠNG TÂM LINH (tiếp theo)

...

Học bài vay trả cảm an
Trở về thanh tịnh, khai màn đạo tâm
Tự mình cảm thức mừng thầm
Tâm không động loạn, chẳng làm chẳng sai
Thực thi nguyên lý thiên tài
Cha ban mùi đạo, dồi mài sửa tâm
Sanh ra cấu trúc nguyên âm
Khóc la đòi hỏi, hồi âm chuyển hình
Khí thanh tràn ngập tạo xinh
Tình Trời tình đất, tình minh tạo đời
Tiến thẳng hợp thức hợp thời
Quy nguyên chơn trạng, mở lời nhủ khuyên
Khuyên người học hỏi triền miên
Tâm linh là chánh, đảo điên chẳng còn
Hai vai gánh nặng mỗi mòn
Học Bi Trí Dũng, chẳng còn đấu tranh
Chung lo giúp sức thực hành
Xác thân phải trả hồn thanh tự hòa
Trở về học hỏi thứ tha
Cha ban tình đẹp, chan hòa tình thương
Cảnh đời tạm bợ dựa nương
Thức tâm học hỏi tùy đường mà đi
Khùng này nhắc nhở một khi
Bạn tu bạn đắc trường thi cảm hòa
Đệ huynh tử muội một nhà.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

63. CHUYỆN HIỀN SĨ CHÀ LÀ (Tiền Thân Takka)

Bọn nữ nhân đây rầy hận sân....,

...
Khi Bồ Tát biết việc này, ngài suy nghĩ: “Chắc nàng sẽ không chịu ở xa ta đâu. Nàng sẽ trốn về đây với ta”. Thế rồi ngài vẫn ở đó chờ đợi nàng trở về. Trong lúc ấy nàng thấy rất hạnh phúc và được phỉ nguyện với bọn cướp kia, nên cứ nơm nớp lo sợ có ngày vị Hiền sĩ bán chà là đến bắt nàng đi về lần nữa. Nàng nghĩ thầm: “Ta sẽ được an lạc hơn nếu vị ấy chết đi. Vậy ta phải nhẫn tin cho vị ấy giả vờ làm vẻ thương yêu để dụ vị ấy đến đây mà chịu chết cho xong”. Sau đó nàng tìm cách đưa tin cho ngài biết là nàng đang khổ sở lắm, và nàng mong ước ngài đến cứu đi về.

Ngài tin lời nàng, vội lên đường đến cổng làng của bọn cướp, nhẫn tin cho nàng. Nàng bảo:

- Bây giờ ta trốn đi chắc phải rơi vào tay tên thủ lĩnh và hấn giết ta thôi. Vậy ta hãy đợi đến nửa đêm rồi đào tẩu.

Thế là nàng đem giấu ngài trong phòng, vào nửa đêm tên cướp trở về nức nồng hơi rượu, nàng hỏi hấn:

- Này lang quân, chàng sẽ làm gì nếu tình địch ở trong tay chàng?

Hấn bảo sẽ làm thế này thế nọ đối với tình địch. Nàng bảo:

- Có lẽ gã kia cũng không ở đâu xa xôi như chàng tưởng đâu. Hiện nó đang ở trong phòng kế bên ấy.

Cầm vội ngọn đuốc, tên cướp chạy vào chụp lấy Bồ Tát đánh đập khắp mình mẩy cho hả giận. Cam lòng chịu đựng những cái đánh đập kia, Bồ Tát không hề kêu than gì, mà chỉ thì thầm:

- Ôi phùng vong ân bội nghĩa, thật là gian ác. Bọn lừa đảo điêu ngoa xảo trá thế là cùng. Ngài chỉ nói chừng ấy thôi.

Sau khi đã đánh đập và trói chân Bồ Tát lại, tên cướp ăn uống xong liền nằm lăn ra ngủ. Sáng dậy, sau giấc ngủ tiêu tan hết cơn say sưa hồi hôm, tên cướp lại đánh đập Bồ Tát lần nữa, ngài cũng không kêu than gì, mà chỉ lặp lại mấy lời trên. Tên cướp ngạc nhiên trước chuyện này và hỏi lý do tại sao khi bị đánh đập, ngài cứ nói mãi như thế.

Hiền sĩ Chà Là đáp:

- Này nghe đây, rồi người sẽ hiểu rõ. Trước kia ta là ẩn sĩ độc cư trong rừng hoang, đã chứng đắc Thiền định Thắng trí. Sau đó, ta cứu người đàn bà này ra khỏi sông Hằng và giúp đỡ nó đủ mọi nhu cầu, song đã bị nó quyến rũ nên mất hết Thắng trí. Rồi ta từ bỏ rừng sâu, đem nó về làng sinh sống, từ đó nó bị cướp mang đi. Nó lại nhẫn tin cho ta là nó đang chịu khổ sở và xin ta đến giải cứu nó. Nay nó đưa ta vào tay người, vì vậy ta cứ kêu lên như thế đó.

Nghe vậy, tên cướp bắt đầu suy nghĩ lại, hấn thầm nhủ: “Nếu cô ả chẳng chút thương tiếc

một người tốt đã từng làm ơn cô ả nhiều như vậy, thì ả sẽ không làm hại ta sao được? Ả phải chết!”.

Thế là sau khi an ủi Bồ Tát xong, hấn đánh thức cô ả dậy, vừa cầm kiếm trong tay, hấn vừa bảo rằng hấn sắp giết Bồ Tát ngoài cổng làng. Rồi bảo ả giữ chặt Hiền sĩ Chà Là, hấn tuốt kiếm ra, làm vẻ sắp giết ngài, nhưng lại chặt làm đôi cô ả đàn bà kia. Xong xuôi hấn tắm gội cho Bồ Tát sạch sẽ từ đầu đến chân và tiếp đãi ngài đủ món cao lương mỹ vị suốt mấy ngày liền cho thỏa thích.

- Thế bây giờ ngài định đi đâu? Cuối cùng tướng cướp hỏi:

- Trần thế chẳng có gì vui thú đối với ta cả, bậc hiền sĩ nói. Ta sẽ sống đời ẩn sĩ như xưa kia tại am thất cũ trong rừng.

- Thế thì kẻ hèn này cũng muốn làm ẩn sĩ.

Như vậy cả hai đều trở thành ẩn sĩ sống tại am thất trong rừng kia, cùng đắc các Thắng trí và

các Thiền chứng, cho đến khi mạng chung thì thọ sanh lên Phạm thiên giới.

Kể câu chuyện ấy xong, bậc Đạo Sư nêu lên sự liên hệ giữa hai câu chuyện qua các vần kệ sau:

*Bọn nữ nhân đầy rẫy hận sân,
Nói mồm hai lưỡi, bọn vong ân,
Kẻ gieo chia rẽ, rồi gây chiến,
Vây hời Tỳ kheo, hãy bước chân
Thẳng tiến đường thanh cao chấn hấn
Rồi ngời thấy Cực-lạc siêu trần.*

Khi pháp thoại chấm dứt, bậc Đạo Sư tuyên thuyết các Sự thật, và lúc kết thúc bài giảng, vị Tỳ kheo bị tham dục chi phối đắc quả Dự lưu. Và bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:

- Vào thời ấy, Ananda là tướng cướp và Ta chính là Hiền sĩ Chà Là kia vậy.

(còn tiếp)

